תורה אור

בתר רוב אבר שדינן ליה והא נפק ליה או דלמא (א) בתר בהמה שדינן ליה תיקו, רבה בר רב הונא מתני לה בגברי: במתעסקין בו חמשה בני אדם ונפקו תלתא ופשו להו תרי מאי: בתר רוב מתעסקין אזלינן או א] בתר בהמה אזלינן תיקו בעי רבי אלעזר פרים ב] ושעירים הנשרפים שיצאו וחזרו מהו: מי אמרינן כיון דנפקי ג] (להו) איטמו להו או דלמא (ב) כיון דהדור הדור? אמר ר' אבא בר ממל ת"ש היו סובלין אותן במוטות ד] הראשונים (יצאו) חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו הראשונים שיצאו חוץ לחומת העזרה מטמאין בגדים והאחרונים ה] אין מטמאין בגדים עד שיצאו ואי ס"ד כיון דנפקי להו איטמו, הנך דאיכא גואי (א) ליטמא, אמר רבינא ותסברא הא בעינא ואחר יבא אל המחנה וליכא, אלא רבי אלעזר היכי בעי לה כגון דנקיטי לה בבקולסי: ת"ר ו] פרים ופרה ושעיר המשתלח השורפן והמוציאן מטמא בגדים והן עצמן ז] (אין) מטמאין בגדים אבל מטמאין אוכלין ומשקין דברי ר"מ (וחכ"א) פרה ופרים מטמאין אוכלין ומשקין, שעיר המשתלח אינו מטמא ח] שהוא חי, והחי אינו מטמא אוכלין ומשקין בשלמא לרבי מאיר כדתנא ט] דבי ר' ישמעאל *דתנא דבי רבי ישמעאל על כל זרע זרוע מה זרעים שאין סופן ליטמא טומאה חמורה י] (צ)ריכין הכשר אף כל שאין סופן ליטמא טומאה חמורה צריכין הכשר - יצתה נבלת עוף טהור שסופה ליטמא טומאה חמורה ואין צריכה הכשר אלא לרבנן: אי אית להו דתנא דבי רבי ישמעאל אפילו שעיר המשתלח (ב) יא] אי לית ליה (אפי') פרה ופרים מנלן? כי אתא רב דימי אמר אמרי במערבא צריכין הכשר טומאה ממקום אחר בעי רבי אלעזר פרים יב] ושעירים הנשרפים מהו שיטמאו אוכלין ומשקין בפנים כבחוץ: מחוסר יציאה כמחוסר מעשה דמי או לא? בתר דבעיא הדר פשטה מחוסר יציאה כמחוסר מעשה דמי בעא מיניה רבי אבא בר יג] (שמואל) מרבי חייא בר אבא נבלת עוף טהור לר' מאיר מהו יד] שיטמא בכזית, דמתחא לארעא לא תיבעי לך, דנקיט בפומיה לא תיבעי לך כי תיבעי לך דנקיט ליה בידיה: מחוסר קריבה כמחוסר מעשה דמי או לא טו] (בתר דבעיא הדר פשטה)

מחוסר

בתר רוב האבר · והוה ליה כמאן דלא נפק ואין כאן רוב הבהמה לחוץ ולענין טומאת בגדים מחוץ למחנה בעי טז] (*האי מיעוטא דאבר שיצא לחוץ): **אלא שיצא אליו** · של פר ברוב אבר* באלי הפר יז] (הג"ה) יצא רוב אחד מן האברים ומיעוטו באלי הפר שבפנים האי מיעוטא דאבר שנשאר בפנים בתר רובא דאבר שיצא שדינן ליה והוה ליה כמאן דנפק ואשתכח רוב בהמה מבחוץ: **או דלמא בתר בהמה** · דמיחבר בה והיכא דאיתא שדינן לה (ג) (ואע"ג) דאיכא רובא דבהמה יח] היא אלא פלגא וליכא למימר כדאמרן לעיל יט] *שבקינן רובא דבהמה (ד) אפילו הכי כיון דאין האבר נתוק לא אזלינן ביה בתר רובא, ולא הויא יציאה ואם נטמא הפר שורפו בפנים: **מתני לה** · להך בעיא ברובא דמניינא דגברי: **שיצאו וחזרו מהו** · קס"ד לענין טומאת בגדים של אלו שהוציאום קמיבעיא ליה: **איטמו להו** · בגדיהם: **כיון דהדור הדור** · והוו להו כמי שלא יצאו: **הנך דאיכא גואי נמי נטמאו** · דהא יציאה לענין טומאת בגדים בפרים כתיבא "יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו וגו'" ומיניה ילפינן לקמן בפירקין (דף קה:) לומר לך כיון שיצא הפר חוץ למחנה אחת מטמאת בגדים אע"פ דלא נפוק גברי נטמאו אלא לאו משום דאמר דאי הדר הדור וכל שכן אלו שמוחזרים ועומדין שהרי לא יצאו: **אמר רבא ותסברא** · דהך כ] (דקמייתי) ראיה מילתא היא: **הא בעינן "ואחר יבא אל המחנה"** · אלמא קרא בדנפיק לברא קאי דכל כמה דלא נפק לא קרינא ביה "ואחר יבא" וכיון דלא קרינא ביה "ואחר יבא" לא קרינא ביה "יכבס בגדיו": **ופרכינן אלא ר' אלעזר היכי בעי לה** · דכיון דבהכי תליא מילתא מכי נפק קרינא ביה "יכבס בגדיו" ואי אהדרינהו ואתו אחריני לאפוקינהו אפי' חשבת להו מוציאין לא מטמאו הנך בתראי עד דנפקי דהא לא קרינא בהו "ואחר יבא": **דנקיטי לה בבקולסי** · שאחזום במקלות ועומדין מבחוץ להוציאם לאחר שחזרו וקמיבעיא ליה: מי אמרינן כיון שיצאו חוץ לעזרה כל העסוקים בהן מכאן ואילך חוץ לעזרה מטמאין בגדים או דלמא (ב) כיון דהדור הדור ועד דנפקי לא מטמאו: בקולסי · בלשון הש"ס ירושלמי מקל וראיתי דוגמתו (ה) כא] *בצלמי תרח נטל בקולסא ותבריתן: **השורף פרה אדומה ופרים הנשרפים מטמאין בגדים** · פרה בהדיא כתיב בה (במדבר יט) פרים: פר כהן משיח ופר העדה (ו) כב] (ופר יום הכיפורים) גמרי מקרא יתירא "דחטאת חטאת" בשילהי כל הזבחים שנתערבו (לעיל פב.) ופר יוה"כ בהדיא כתיב (ויקרא טז): **והן אינן מטמאין בגדים** · פרה ופרים עצמן אין מטמאין בגדים הנוגעין בהן בלא מתעסקין אבל מטמאין אוכלין ומשקין הנוגעין בהן ולקמן מפרש טעמא: **כדתנא דבי ר' ישמעאל מה זרעים שאין סופן לטמא טומאה חמורה** · כגון אדם ובגדים: כג] (צ)**ריכין הכשר** · דבר המכשירן לקבל טומאה כגון נתינת מים ומגע שרץ: **אף כל שאין סופו לטמא כו'** · כגון שאר אוכלין אבל הני פרה ופרים ושעיר הואיל וסופן לטמא אדם ובגדים כגון המתעסקין בהן אין צריכין הכשר טומאה הלכך מטמאו מחיים ואע"ג *דלא כד] (איטמויי) שאר בעלי חיים דעלמא: **אלא לרבנן אי דאית להו דתנא דבי רבי ישמעאל אפי' שעיר המשתלח ואי לית להו דתנא דבי רבי ישמעאל פרה ופרים מנא להו** · הרי טהורין הן ולא נאמרה בהן טומאה אלא למתעסקים בהן: **אמרי במערבא צריכין הכשר טומאה ממקום אחר** · הא דתנא דבי רבי ישמעאל ה"ק כל שאין סופו לטמא טומאה חמורה צריך הכשר טומאה ממקום אחר שיגע בשרץ או בנבילה ולא שיטמאו מאליו אבל מי שסופו לטמא טומאה חמורה אין צריך ליגע בטומאה ומטמא טומאת אוכלין מאליו כגון פרה ופרים, אבל חזי לטומאה מיהת בעלמא בעינן ולא בעלי חיים דלא אשכחן בבהמות בעלי חיים מטמאין: **מהו שיטמאו בפנים אוכלין ומשקין** · הואיל ועדיין לא הגיעו להיות מטמאין טומאה חמורה לא מטמאו טומאה קלה או דלמא הואיל וסופן לטמא לכשילאו מטמאו: **נבלת** כה] **עוף טהור** · מטמאה טומאה חמורה בבית הבליעה בכזית: **מהו שיטמא** · לרבי מאיר אוכלין ומשקין בכזית, לרבנן לא תיבעי לך דאמרי מידי דחזי לטומאה בעינן ובכזית אין (*לו) טומאה אלא בבית הבליעה אבל לענין מגע ליכא שיעורא בכזית אלא לרבי מאיר דאמר כל שסופו לטמא טומאה חמורה אין צריך ראויה לטומאה מהו שתטמא בכזית מאליה: **דמתחא על ארעא לא תיבעי לך** · דלא מיטמאה דהא אכתי לא הוגעה לסוף טומאה חמורה שמא לא תיכנס לבית הבליעה לעולם: **דנקט בפומיה לא תיבעי לך** · דאם היו אוכלים אחרים לתוך פיו כו] מטמאתן דהא הגיעה לטומאה חמורה בהאי שיעורא, כי תיבעי לך כו':

הכי

או דלמא בתר בהמה אזלינן · תימה אם הבהמה בפנים פשיטא דגברי טהורים כדמוכח סוגיא שמעתין ויש לומר דה"ק בתר בהמה דוקא אזלינן בתר רובא אבל בגברי לא: **או דלמא כיון דהדור הדור** · פי' בקונטרס דמבעיא ליה לענין טומאת בגדים של אלו שהוציאו וקשה אטו מחיצת עזרה *מקוה טהרה דכיון שנטמאו מי יטהרם ונראה לפרש דמבעיא ליה לענין הנוגע בפנים דדלמא כיון דיצאו בחוץ אע"ג דחזרו הנוגע בפנים טמא ומסיק דמיבעיא ליה כז] *כיון דנקטי בבקולסי ומיירי בעומד בחוץ ואוחז במקלות להוציאם לאחר *שיחזרו כדפירש בקונטרס · הג"ה: **פרים** הנשרפים · שיצאו הפרים והאנשים וחזרו הפרים וגברי מהו פשיטא האנשים וגם בגדים שהיו עליהם טמאים ובחזרתן לא נטהרו אלא אם אנשים אחרים נכנסו בעזרה ויתעסקו בהוצאתן או הראשונים לבשו בגדים אחרים מי הוו טמאים בעסק זה קודם שיצאו חוץ לעזרה כיון שיצאו הפרים כבר חשוב כאילו מוציאים אותם מפתח עזרה ולחוץ וקאמר כח] *מי תלי מילתא בהוצאת הפר לבדו אע"פ שלא יצאו האנשים א"כ גבי סובלין אותן במוטות כיון שיצא הפר ולכך נטמאו הראשונים אם כן גם דגואי נטמאו ותסברא שיהא תלוי ביציאת הפר לבדו והא בעינן ואחר יבא אל המחנה אלא פשיטא *דבעיא גם שיצאו האנשים עם הפרים ולכך דגואי לא מטמאי וגם בבעיא דילך אנשים אחרים שמעולם לא יצאו פשיטא דטהורין או גברי קמאי אם לבשו בגדים אחרים אלא רבי אלעזר הכי בעי דנקטי בבקולסי שהפרים יצאו *וחזרו כט] אנשים אחרים ועמדו חוץ לעזרה ומוציאין הפרים שבתוך העזרה במקלות מי אמרינן כיון שהפרים כבר יצאו והאנשים עומדים בחוץ חשוב כאילו מוציאין אותן מפתח עזרה ולחוץ וטמאין או חשוב כאילו לא יצאו הפרים מעולם לחוץ וטהורים אבל אם נכנסו בפנים גברי חדשים או הראשונים בבגדים חדשים כיון שמעולם אלו לא יצאו פשיטא דטהורים אע"פ שיצאו כבר הפרים · *מה שבפנים איט מבואר וזה עיקר · ברוך ד"ד: **מחוסר** יציאה כמחוסר מעשה דמי או לא · וא"ת אי מטמאו בפנים אם כן יטמאו את האימורים ויש לומר דמחוסר אתיכה פשיטא דהוי כמחוסר מעשה ולא תטמאו בשעת פרישתן דמיירי בניתוחין *בעל כרחו וכירושלמי

סא א מיי' פי"ט מהל' פסה"מ הלכה ג:

סב ב ג מיי' פ"ה מהלכות פרה אדומה הלכה ה:

סג ד מיי' שם הלכה ז ופ"ו מהלכות אבות הטומאה הלכה טו:

[נ"ל מקוה]

סד ה מיי' פ"ג מהלכות אבות הטומאה הלכה ג:

נ"א כגון נ"ק

נ"ל שחזרו כו' נ"ק

סה ו מיי' שם הלכה ג:

סו ז עי' בכ"מ בפ"ט מהלכות פרה הלכה ז:

נ"ל אי תלי נ"ק

[עי' תוספות ב"ק עו: ד"ה פרה]

נ"ל ושעיר המשתלח השורפן נ"ק

נ"ל דבעינן גם וכו' נ"ק

גי' הנ"ק וחזרו ובאו אנשים

נ"ל אין נ"ק

נ"ל ומה שפירשתי דמיבעיא ליה לענין הנוגעו בפנים איט מבואר וזה עיקר בכ"י נ"ק

גירסת הנ"ק בכל כוחו

נ"ק מ"ו

נ"ל באלי הפר שבחוץ יצא רוב כו' נ"ק

נ"ל דלא שבקינן נ"ק

חולין קכא. כריתות כא. נדה נא.

תוספתא דפרה פרק ו [ועי' תוספתא יומא פרק ג]

נ"ל דלא מטמאו נ"ק

נ"א לו

הגהות הב"ח

(א) גמ' הנך דאיכא גואי נמי ליטמא אמר רבא הא בעינא: (ב) שם שעיר המשתלח נמי אי לית להו פרה ופרים מנלן כצ"ל ותיבת אפי' נמחק: (ג) רש"י ד"ה או דלמא וכו' שדינן לה ולאו רובא כצ"ל ותיבת ואע"ג נמחק: (ד) באד"ה אפילו הכי · נ"ב זהו פסק הלכה של רש"י: (ה) ד"ה בקולסי וכו' דוגמתו בירושלמי פרק: (ו) ד"ה השורף וכו' ופר העדה גמרי כצ"ל ותיבות ופר י"כ נמחק:

[בכ"ר ס"פ נח]

גליון הש"ס

גמ' צריכין הכשר טומאה: עיין בב"ק דף עו ע"א תוס' ד"ה פרה:

שיטה מקובצת

א] או דלמא בתר: ב] פרים הנשרפין ושעירים: ג] תיבת להו נמחק: ד] במוטות יצאו הראשונים חוץ: ה] והאחרונים אינן מטמאין: ו] ת"ר) השורף פרה ופרים הנשרפין והמשלח את השעיר והמוציאן מטמאין בגדים כו' והשאר נמחק: ז] עצמן אינן מטמאין: ח] מטמא מפני שהוא חי וכל דבר שהוא חי אינו מטמא: ט] כדתנא עיין תוס' ב"ק דף ע"ו: י] חמורה צריכין הכשר את ו' נמחק: יא] המשתלח נמי ואי לית להו דתנא דבי ר' ישמעאל אפי' פרה ופרים מנא להו כי אתא: יב] פרים הנשרפין ושעירים: יג] בר ממל תיבת שמואל נמחק: יד] מהו שתטמא בכזית: טו] תיבות בתר כו' פשטה נמחק: טז] בעי הס"ד ומה"ד האי: יז] תיבת הג"ה נמחק: יח] הוא אלא: יט] לעיל לא שבקינן: כ] דהך (דקמייתי) [ראיה] מילתא היא: כא] דוגמתו באגדה בצלמי: כב] תיבות ופר יום הכיפורים נמחק: כג] צריכין הכשר את ו' נמחק: כד] דלא חזו לאיטמויי: כה] נבלת דעוף טהור: כו] פיו מטמאן דהא: כז] כגון דנקטי בבקולסי: כח] וקאמר אי אית ליה מילתא ותיבות אי תלי ל"ש: כט] יצאו וחזרו ובאו אנשים:

א) וכ"ה בתוספתא דפרה פ"ו השורף פרה ופרים והמשלח את השעיר מטמא בגדים ע"ש.

*הסק לענין טומאת בגדים של אלו שהוציאום

ויקרא טז:כז
ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורותם ואת בשרם ואת פרשם

ויקרא טז:כח
והשורף אותם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחר כן יבא אל המחנה

**ושאלת ר"א אינו על דגים אלו שהוציאום והחזירום אלא על אלו שמחזיקים את המקלות מבחוץ שמחוברים דברים שחזרו לפנים

*בכזית הוי שיעור של ראוי לטומאה בלבד והיינו בבית הבליעה ולכן שאלה זו רק אליבא דר"מ - דאילו לרבנן ראוי לטומאה אינו מספיק

נושא
פרים ושעירים הנשרפים שיצאו וחזרו מהו

נושא
א) פרים הנשרפין
ב) פרה אדומה
ג) שעיר המשתלח
לגבי טומאת בגדים וטומאת אוכלין

נושא
פרים הנשרפין כשצריכין בעזרה מהו שיטמאו טומאת אוכלין

מבנה
סדרה של שאלות בנבילות עוף טהור וטומאת אוכלין

נושא
נבילות עוף טהור לר"מ מהו שיטמא אוכלין ומשקין בכזית